

Vergaderjaar 1994–1995 Nr. 23a

23 543

Wijziging van de Algemene wet bestuursrecht in verband met opnemings van regels betreffende het gebruik van de taal in het bestuurlijk verkeer

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE ZAKEN EN DE HOGE COLLEGES VAN STAAT¹

Vastgesteld 15 november 1994

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de **CDA**-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel. Zij verheugden zich erover dat zij er in geslaagd waren de regering te overtuigen van de noodzaak om tot een regeling bij formele wet te komen voor zowel het Fries als het Nederlands. In dit verband verwezen zij naar de behandeling van de begroting van Binnenlandse Zaken van 1990 (Handelingen Eerste Kamer blz. 842, 849, 852, 854 en 855) en die voor 1991 (Handelingen Eerste Kamer blz. 7, 793/794; 865, 869, 870).

Met betrekking tot het voorliggende wetsvoorstel wensten deze leden de volgende opmerkingen te maken. In art. 2:6, eerste lid was het grondrecht geformuleerd van elke Nederlandstalige in Nederland om altijd door de overheid in het Nederlands te worden benaderd. Een inbreuk op een dergelijk grondrecht kan slechts geschieden bij wettelijk voorschrift, dat wil zeggen bij wet in formele zin. In dit wetsvoorstel geschiedt dat slechts voor de provincie Friesland.

Het bepaalde in het eerste lid brengt met zich dat het tweede lid slechts betrekking heeft op de verhouding overheid–niet-Nederlandstaligen. De overheid heeft het recht om ten opzichte van hen een andere taal dan het Nederlands te gebruiken, doch niet de plicht. Omgekeerd hebben niet-Nederlandstaligen géén recht om in hun eigen taal door de Nederlandse overheid te worden benaderd. Het tweede lid heeft voorts slechts betrekking op individuen; niet op groepen, zoals de Duitstalige minderheid in Vaals of Kerkrade. De hier aan het woord zijnde leden waren van mening dat ook de interne bestuurstaal Nederlands is.

Wordt met de uitdrukking «een ieder» in artikel 2:7, eerste lid slechts een inwoner van de provincie Friesland bedoeld, en niet bij voorbeeld een Friestalige inwoner van de gemeente Amsterdam?

De leden van de CDA-fractie wilden over het bepaalde in artikel 2:9, eerste lid het volgende opmerken. Hier wordt een regelgevende bevoegdheid gegeven aan andere organen dan de centrale wetgever. Aangezien het hier de regeling van een grondrecht betreft, had het voor

¹ Samenstelling:

Van Dijk (CDA), Huberts-Fokkelman (CDA), Postma (CDA), Mastik-Sonneveldt (PvdA), Van den Berg (PvdA), (voorzitter), Staal (D66), Vis (D66), Korthals Altes (VVD), Talsma (VVD), Pitstra (GroenLinks), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF) en Velling (GPV).

de hand gelegen de regeling uitputtend door de formele wetgever te doen vaststellen.

Deze leden sloten niet uit dat andere streektalen dan het Fries in de toekomst op een vergelijkbare regeling zouden aandringen. Zij wezen in dit verband op het Europees Handvest inzake regionale talen en talen van minderheden. Juist dit Handvest heeft in de Duitse Bondsdag tot de conclusie geleid dat het Nederduits onder de regeling van het Handvest valt. Welnu, onder het Nederduits vallen ook de streektalen in het noordoosten van ons land.

In verband met het bepaalde in artikel III, vroegen de leden hier aan het woord wanneer de wet in werking zal treden. De datum van 1 mei 1996, zoals vermeld in de wetgevingsbijlage bij de begroting Binnenlandse Zaken 1994–1995 (23 900 VII, blz. 38) konden zij moeilijk als serieus bestempelen.

De leden van de fractie van **D66** wezen erop dat het onderhavige wetsvoorstel het gevolg is van de bestaande praktijk die is vastgelegd in een bestuursafpraak. Zij zouden gaarne vernemen of er, en zo ja welke, verschillen zijn tussen dit wetsvoorstel en de genoemde bestuursafpraak.

De voorzitter van de commissie,
Van den Berg

De griffier van de commissie,
Hordijk